

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvum Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

68. Persivs Sacerdos in calice nondum consecrato celebrat, qui inde peccat quidem mortaliter, nullam tamen incurrit censuram: calix etiam inde iam est consecratus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

verò emphyteutam iniuste obtinere possessionem naturalem; nam tamen iste jure ipso priuatus sit post declaratam domini voluntatem, ut tamen hæc priuatio in executionem veniat, accedere debet sententiâ Iudicis declaratoria; interea autem iuste possessionem tenet, nec ab habente possessionem ciuilem repelli potest.

LXVIII. *Persius Sacerdos iter faciens diuertit in via ad templum aliquod sacrificaturus; sed intelligit ex Parocho loci omnes sacros calices nuperime fuisse furtim ablatos, & defacto alium non adesse, quam recens allatum ab aurifabro & nondum consecratum; ille non obstante hoc Sacrificium in isto peragit, statimque iterum discedit.*
Quæritur 1. An & quomodo Persius vtendo hoc calice nondum consecrato peccauerit? 2. An idem calix hoc ipso iam sit consecratus?

Videtur calix ex eo quod iam Sacrificium diuinum in ipso sit peractum, nondum consecratus. Ita post Nauarrum, Azor, Layman, Fagundez & alios Card. de Lugo de Euch. D. 20. s. 4. n. 91. Dicastillo de Sacrif. Missæ. D. 46 n. 198. & Arriaga de Euch. D. 55. n. 13. vbi ait, hoc omnino esse certum. Tum quia ex sac. Canonibus & Ecclesiæ vsu habetur, calicem sacrificio diuino peragendo aptum & legitimum non censerî, nisi ab habente potestatem ad id deputatum & consecratum. Tum quia sic contra communem aliorum DD. multa

non amplius indigerent consecratione v. g. Ecclesia, altare, vestes, aliaque ornamenta. Ex his iisdem Authores docent, Persium peccasse mortaliter, simulque incurrisse poenam depositionis ab off. & Benef. quod *ex c. vlt. de celebr. Miss.* nominatim sentit Bonacina de *Euch. D. 4. q. vlt. pun. 9. n. 17.*

Resp. 1. Probabile videri, calicem, in quo nondum consecrato Sacerdos aliquis sacrificauit (sive bonâ sive malâ fide id fecerit cum nihil inde sanctitatis in calicem redundet) remanere cōsecratum. Ita P. Coninck de *Sacr. q. 66. art. 2. dub. vnico. n. 15.* Pellizarius in *Man. Regul. tom. 2. Tr. 8. c. 5. s. 3. n. 101.* Tamburinus de *Sacrif. Missa. l. 1. c. 1. §. 4. & seq.* & non pauci alij, quos refert & sequitur Diana P. 9. tr. 7. Res. 18. Ratio desumitur ex contactu tacito sanctissimi Corporis Christi, vnde omnis benedictio promanat. Confirmatur 1. ex communi SS. PP. Christus contactu suo, dum baptizaretur, sanctificauit aquas Iordanis. cur ergo calici contactu Corporis & Sanguinis sui benedictionem aliquam non relinquat? Confirmatur 2. nominatim auctoritate S. Augustini, qui relatus à Suarez de *Euch. D. 51. s. 7.* sic ait: *Sed & nos pleraque instrumenta & vasa ex auro & argento habemus in usum celebrandorum Sacramentorum, quae ipso ministerio consecrata sancta dicuntur.* Resp. 2. à Persio commissum esse peccatum mortale

ex communi DD, quia in re graui egit contra præceptum: de reliquo autem nullam incurrisse pœnam, quia *c. vlt.* loquitur de pœna infligta peculiari presbytero pluriū delictorum reo, quæ idcirco ad hunc vnicum casum & delictum extendi non debet.

Ad 1. in contrarium dicimus, æquipollenter, imò eminenter talem deputationem haberi per illum sacratissimum contactum.

Ad 2. Eandem esse rationem de calice ac de corporali, pixide, & sphæra seu lunula imediatè Christum tangentibus: non autem de vestibus, alijsque ornamentis: item de Ecclesijs & altaribus non benedictis; quia non continguntur à sacratissimo Christi corpore; attamè tum in vestibus & ornamentis, tum in Ecclesijs & altaribus solùm reconciliandis tanta consecratio non videtur requiri, sed sufficere illam consecrationem, quæ ex ipso sacro ministerio in illa redundant; in quem sensum intelligimus illud Chrysostomi *hom. 20. in 2. ad Corinth.* lapis quidè naturâ est, sanctû autem fit, quoniam corpus accipit Christi. Quod si post inchoatam iam Missam & canonem contingat templorum & altarium violatio, habetur illa ex dispositione juris pro iam absoluta ante prædictam violationem. Vrget Dicast. n. 201. ratus, sic Diaconum, qui Eucharistiam administravit, non amplius inungendum in digitis, dum presbyter ordinatur.

X 4

Verùm

Verùm cum inunctio hæc non tam ad contactum Christi, quàm Sacerdotis ordinationem spectet, facilè apparet, nullam esse sequelam.

LXIX. *Petilianus obfirmato animo statuit cuidam Domino equum furtim abducere, heretamen differtque non tam occasione, quàm animositate destitutus, donec Petilius, cui propositum hoc aperuit, consensu suo animum addat, quo factò ille confirmatus cogitatum furtum statim exequitur, aliàs post aliquod primùm tempus, nec ita animosè id executurus. Queritur. Vtrum Petilius teneatur ad restitutionem ablati equi, cum Petilianus nusquam amplius compareat?*

Videtur teneri. Ita Molina *Disp.* 736. *Rebell.* L. 2. q. 14. § 2. *concl.* 2. *P. Nauarr.* l. 3. de *Restit.* c. 4. n. 48. & alij, quos refert & sequitur *Dicastillo Tr.* 2. de *Iust.* D. 4. n. 14. Probat. Tum quia Petilius est causa totius actionis, ut nunc sit; esto enim Petilianus aliàs furaturus fuisset, diuersa tamen tunc actio extitisset. Tum quia Petilius tali modo substantiam furti attingit, animando Petilianum; imò istud furtum aliàs nunquam fortè accidisset, Petiliano animum mutante. Tum quia Petilius sic animum addendo adiuuat furem plus, quàm qui eidem tenet scalam, vel asportat rem furto sublatam, qui tamen omnes ex communi Auctorum ad restitutionem tenentur.

Resp. Non teneri Petilium ad restitutionem